

Sygn. akt IV U 801/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 marca 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. G. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 czerwca 2014 r. Nr (...)

w sprawie A. G. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala A. G. (1) prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia od 17 maja 2014 r.

Sygn. akt IVU 801/14

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 23.06.2014r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej A. G. (1) prawa do świadczenia przedemerytalnego. Organ rentowy odmówił zaliczenia do okresu zatrudnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od dnia 10.01.1973r. do 30.06.1977r. W uzasadnieniu decyzji ZUS podniósł, że nie dał wiary zeznaniom świadków, iż ubezpieczona pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców. Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona A. G. (1) zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych poprzez nie uwzględnienie przy obliczeniu okresów składkowych i nieskładkowych okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Podnosząc ten zarzut wносиła o zmianę decyzji i uznanie okresu pracy w gospodarstwie rolnym w zakresie niezbędnym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że A. G. (2) udokumentowała okres ubezpieczenia wynoszący łącznie 28 lat, 9 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych. ZUS nie zaliczył do okresu ubezpieczenia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców, ponieważ uznał zeznania świadków za mało wiarygodne.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 2 oraz ust.3 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013r. poz.170) prawo do świadczeń przedemerytalnych przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn. Ponadto zgodnie z ust.3 cytowanego przepisu świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Jest w sprawie poza sporem, że ubezpieczona spełnia warunki zawartych w ust.3 cytowanego przepisu. Umowa o pracę została rozwiązana z przyczyn dotyczących zakładu pracy. Ubezpieczona jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna i pobiera zasiłek dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

W ocenie Sądu Okręgowego ubezpieczona spełniła również warunek stażu pracowniczego. Bezspornym jest w sprawie, że A. G. (1) udokumentowała 28 lat, 9 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej (k. 20v) i świadków: J. F. (k.19v), A. G. (3) (k.19v-20), B. O. (k 20) i T. O. (k.20). Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie zeznali, że A. G. (2) w okresie nauki w szkole średniej każdą wolną chwilę oraz wakacje poświęcała pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Wykonywała różne prace związane z uprawą ziemi i hodowlą takie jak: przyganie krów z pastwiska i dojenie, suszenie siana, praca przy żniwach. Czynności te w okresie wakacji zajmowały jej cały dzień, ponad 8 godzin w ciągu doby, a w okresie nauki szkolnej ponad 4 godziny dziennie. Gospodarstwo miało ponad 1,5 ha powierzchni. Rodzice ubezpieczonej zmarli (matka w 1973r., a ojciec w 1975) i cała odpowiedzialność za prowadzenie gospodarstwa i wychowanie młodszego rodzeństwa spadła na ubezpieczoną. Wcześniej rodzice ubezpieczonej chorowali i główny ciężar prac rolniczych spoczywał na ubezpieczonej.

Zgodnie z art. 10 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe:

1) okresy ubezpieczenia społecznego rolników, za które opłacono przewidziane w odrębnych przepisach składki,

2) przypadające przed dniem 1 lipca 1977 r. okresy prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia,

3) przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia,

jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

W judykaturze wykształcił się pogląd, iż o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności:

- 1) wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o u.s.r. oraz
- 2) czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie.

Z art. 6 pkt 2 ustawy o u.s.r., wynika, że pojęcie domownika przysługuje osobie bliskiej rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa albo w bliskim sąsiedztwie oraz stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy. Z wiarygodnych zeznań ubezpieczonej i świadków wynika, że A. G. (1) okresie od ukończenia 16 roku życia spełniała te kryteria. Sąd Okręgowy podziela wykładnię Sądu Najwyższego zawartą w wyroku z dnia 03.06.2014r. sygn.. akt III UK 180/13 zgodnie z którą jeżeli praca w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16. roku życia świadczona była przed dniem 1 stycznia 1983 r. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, to przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się ten okres, także gdy przypadła on w czasie wakacji szkolnych (art. 10 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a u.e.r.f.u.s.). Należy przy tym zaznaczyć, że praca A. G. (1) nie była tylko doraźną pomocą wykonywaną zwyczajowo przez dzieci osób zamieszkałych na terenach wiejskich. Świadczą o tym takie fakty jak stałość tej pracy, wykonywanej codziennie niezależnie od pory dnia i pogody, długość dniówki roboczej przekraczającej 4 godziny w ciągu doby, a w okresach wakacji 8 godzin, niezbędność tej pracy do prawidłowego funkcjonowania gospodarstwa – choroba, a następnie śmierć rodziców czyniło pracę ubezpieczonej konieczną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ par.2kpc orzekł jak w sentencji wyroku.